

Sygn. akt I C 1107/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Janusz Supiński

Protokolant: Oksana Mądra

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.06.2016 r.

sprawy z powództwa B. J. (1)

przeciwko (...) SA V. (...) w W.

o zapłatę

I. Zasądza od pozwanego (...) SA V. (...) w W. na rzecz powódki B. J. (1) kwotę 20.782,51 (dwadzieścia tysięcy siedemset osiemdziesiąt dwa 51/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 17.11.2014r. do dnia zapłaty.

II. Oddala powództwa w pozostałym zakresie.

III. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1.461,50 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

IV. Nakazuje pobrać od powódki B. J. (1) na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 36,04 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

V. Nakazuje pobrać od pozwanego (...) SA V. (...) w W. na rzecz Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego w Giżycku) kwotę 42,61 zł tytułem zwrotu kosztów poniesionych tymczasowo ze środków budżetowych.

UZASADNIENIE

Powódka B. J. (1) wniosła o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego (...) SA V. (...) w W. (dalej InterRisk) kwoty 38.359,27 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podniosła, że w dniu 29.10.2014r. w trakcie wykonywania przez firmę (...) remontu dachu budynku, w którym powódka posiada lokal mieszkalny, doszło – z winy wykonawcy - do zaprószenia ognia i następnie pożaru dachu. W wyniku tego pożaru oraz akcji gaśniczej dwupoziomowe mieszkanie powódki uległo znacznemu zniszczeniu (m.in. zostało całkowicie zalane, przemokły stropy, uszkodzona została instalacja elektryczna, zniszczono sufit, podłogę). Wykonawca był w dniu zdarzenia ubezpieczony w pozwanym Towarzystwie (...), koszt dokonania napraw popożarowych to kwota 50.000 zł, a powódka otrzymała już od własnego ubezpieczyciela ((...) SA w W.) kwotę 11.640,73 zł.

Pozwany – (...) SA V. (...) w W. - nie uznał powództwa i wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu pozwany potwierdził wprawdzie, iż był ubezpieczycielem w zakresie OC D. R. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) w okresie, w którym doszło do zdarzenia, ale jednocześnie zanegował, by przyczyną pożaru było zawinione działanie lub zaniechanie ubezpieczonego. Pozwany wskazał bowiem, że wykonawca remontu dachu nie został poinformowany przed rozpoczęciem prac, iż na dachu spornego budynku znajduje się warstwa izolacyjna z torfu, wykonawca nie spotkał się wcześniej z taką metodą izolacji dachów, zaś wszelkie roboty wykonywał zgodnie ze sztuką budowlaną.

W związku z tym – twierdził pozwany – nie można przypisać wykonawcy winy, co uwalnia pozwanego od obowiązku odszkodowawczego. Z ostrożności procesowej pozwany zakwestionował również roszczenie powódki co do wysokości.

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka B. J. (1) jest właścicielką lokalu mieszkalnego położonego w G. przy ul. (...). Lokal ten jest dwupoziomowy i posiada wewnętrzne schody. Pomiędzy kondygnacjami znajdowała się drewniana konstrukcja stropu, wypełniona mieszanką trocin i gliny. Podobny skład zawierało wypełnienie stropu pomiędzy dolnymi pomieszczeniami powódki, a lokalem położonym poniżej mieszkania B.J..

dowód: zeznania świadka J. P. k 58v-59

zeznania świadka M. Ż. k 59

odpis kw k 9-11

W dniu 29.10.2013r. D. R., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Usługi (...) w R., wykonywał prace remontowe na dachu budynku przy ulicy (...) w G., polegające na pokryciu połaci dachowej nową warstwą papy termozgrzewalnej. W trakcie prac doszło do zaprószenia ognia na poziomym drewnianym daszku lukarny w miejscu styku poziomej deski z deską pionową, stanowiących końcowe obicie daszku lukarny, co wynikało z naruszenia przez wykonawcę zasad przeciwpożarowych obowiązujących przy tego typu robotach. Wskutek zaprószenia ognia doszło do pożaru dachu budynku przy ul. (...). Pożar został ugaszony przez wezwane na miejsce zdarzenia zastępy strażackie. W trakcie gaszenia ognia strażacy przeprowadzili m.in. prace rozbiórkowe dachu, czyli sufitów górnych pomieszczeń powódki, ścian z okładzin gipsowo-kartonowych w lokalu B.J. oraz fragmentu podłogi w górnym pomieszczeniu powódki. Jednocześnie cały lokal mieszkalny powódki został zalany wodą gaśniczą, która dotarła aż do mieszkania położonego poniżej lokalu B.J. (zalewając go).

dowód: zeznania świadka R. P. k 58v

zeznania świadka C. D. k 58v

zeznania świadka J. P. k 58v-59

zeznania świadka M. Ż. k 59

odpis umowy k 12-14

informacja k 15

odpis k 16

materiał fotograficzny k 67-68

opinia J.P. k 76-82

opinia i materiał fotograficzny w aktach 1Ds 1211/13 Prok. Rej. w G.

akta szkody (...) nr (...)

protokół akta szkody InterRisk nr (...)

Po ugaszeniu pożaru powódka przeprowadziła remont pomieszczeń, za który zapłaciła wykonawcy prac – świadkowi M. Ż. (2) kwotę 50.000 zł. Rzeczywista, rynkowa wartość prac remontowych, koniecznych dla przywrócenia lokalu do stanu używalności to kwota 32.423,24 zł.

dowód: słuchanie powódki k 58

kosztorys k 17-23

opinia D.K. k 100-118, 150-162, 202-203

akta szkody (...) nr (...)

Powódka otrzymała od (...) SA w W. kwotę 11.640,73 zł tytułem odszkodowania za zniszczenia, wynikię wskutek przedmiotowego pożaru.

dowód: słuchanie powódki k 58

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym w sprawie jest zarówno zaistnienie pożaru dachu budynku nr (...) przy ul. (...) w G. w dniu 29.10.2013r., zakres tego pożaru, w tym powstanie zniszczeń w lokalu mieszkalnym nr (...), należącym do powódki, fakt wykonywania prac dachowych tego dnia przez pracowników D. R., jak i objęcie przez pozwanego ubezpieczyciela ochroną ubezpieczeniową wykonawcy robót dachowych w dniu zdarzenia. Kwestii tych nie negowała żadna ze stron, zaś potwierdzeniem powyższych okoliczności były zeznania świadków R. P., C.D., J.P. i M.Ż. oraz bezosobowy materiał dowodowy sprawy (m.in. odpisy kw, protokołów, informacje (...) w G., materiał fotograficzny itp.). Mając na uwadze współbrzmienie zeznań wskazanych świadków z owym bezosobowym materiałem dowodowym sprawy i twierdzeniami powódki, Sąd dał wiarę dowodom osobowym, uznając, że mogą stanowić podstawę orzeczenia w niniejszej sprawie.

Wracając do kwestii bezspornych, należy także wymienić przyczynę zaprószenia ognia i następnie powstania feralnego pożaru. Strona pozwana wprawdzie początkowo kwestionowała wersję lansowaną przez powódkę, by do zaprószenia ognia doszło z winy pracowników przedsiębiorcy remontującego dach budynku, ale po sporządzeniu opinii przez biegłego z zakresu pożarnictwa J. P. (2), pozwany ani nie kwestionował samej opinii J.P., ani też nie podtrzymywał specjalnie swoich twierdzeń z odpowiedzi na pozew. W tej sytuacji Sąd dostrzegł najpierw, że opinia biegłego J. P. jest logiczna, klarowna, rzeczowa i fachowa, a jako taka zasługuje na aprobatę i uwzględnienie przy wydawaniu orzeczenia w sprawie. Dalej Sąd dostrzegł, że biegły kategorycznie i jednoznacznie wskazał, że do zaprószenia ognia i następnie pożaru doszło wskutek nieprzestrzegania przez wykonawcę przepisów przeciwpożarowych, obowiązujących w trakcie prowadzenia prac remontowych dachów, polegających na układaniu nowej warstwy papy termozgrzewalnej. Innymi słowy ujmując – Sąd w ślad za biegłym J. P. przyjął, że wina wykonawcy remontu dachu – D. R. nie budzi wątpliwości, co – uwzględnwszy objęcie przez pozwanego ochroną ubezpieczeniową owego D. R. w zakresie odpowiedzialności cywilnej – rodzi obowiązek odszkodowawczy po stronie InterRisk za szkodę doznaną przez B. J.. Wynika to wprost z art. 415 kc w zw. z art. 822 § 1 kc.

W tej sytuacji zagadnieniem ewidentnie spornym pomiędzy stronami pozostała wysokość odszkodowania, należnego powódce. W tej materii Sąd posiłkował się opinią biegłego D. K., który na podstawie oględzin lokalu powódki i akt sprawy, obejmujących także akta postępowania przygotowawczego, prowadzonego przez Prokuraturę Rejonową w Giżycku oraz akt szkodowych pozwanego i (...) SA w W., dokonał wyceny nakładów koniecznych dla przywrócenia mieszkania powódki do stanu sprzed pożaru. Biegły D. K. przygotował dwie wersje wysokości tych kosztów: wariant obejmujący wszystkie roboty wskazane przez świadka M. Ż. oraz wariant, przewidujący jedynie prace zawarte w aktach szkody tj. bez np. prac związanych z posadzkami w dolnych pomieszczeniach powódki. W oparciu o owe wersje rozwinął się też spór pomiędzy stronami. Sąd dokonując oceny zasadności roszczeń powódki dostrzegł przede wszystkim treść zeznań świadków R. P. i C.D., którzy zgodnie wskazywali, że w trakcie akcji ratowniczo-gaśniczej doszło do całkowitego zalania mieszkania powódki, a zatem zarówno pomieszczeń górnych jak i dolnych. Co więcej – świadkowie ci podawali, że w wyniku działań strażackich doszło też do zalania mieszkania położonego poniżej lokalu powódki. Treść tych zeznań potwierdza jednoznacznie, że w ramach prac remontowych po pożarze należało co najmniej dokonać osuszenia obu stropów znajdujących się w mieszkaniu powódki – zarówno stropu pomiędzy

kondygnacjami należącymi do B. J., jak i stropu pomiędzy lokalem powódki a mieszkaniem położonym poniżej. W tym kontekście Sąd dostrzegł też zeznania świadków J. P. i M.Ż., z których wynikało, że owe stropy były drewniane, wypełnione mieszanką trzciny i gliny. Logicznym zatem jest, że zalanie tych stropów wodą gaśniczą doprowadziło do zamoknięcia materiału wypełniającego i zmusiło do jego wymiany, a następstwem tego musiała być też wymiana pokrycia podłogowego w mieszkaniu B.J.. Następnie Sąd dostrzegł treść protokołu szkody, sporządzonego w dniu 08.11.2013r, przez rzeczoznawcę J. A. (vide akta szkody InterRisk), w którym to protokole ów rzeczoznawca, działający wszak na zlecenie pozwanego, potwierdził zalanie obu stropów lokalu powódki, stwierdzając w odniesieniu do pomieszczenia dolnego: „wymiana wszystkich elementów sufitu na całej powierzchni ... podłoga – polepa z gliny ... glina namoknięta wodą ... osuszanie stropu na całej powierzchni. Ponowne ułożenie nowej płyty”. Nadto – co do pomieszczenia górnego lokalu powódki wspomniany rzeczoznawca stwierdził: „podłoga – demontaż ułożonej deski podłogowej na powierzchni 12,5 m², wymiana wełny mineralnej, ułożenie powtórne deski podłogowej...”. Niewątpliwie zatem, wskazany rzeczoznawca potwierdził w protokole z 08.11.2013r. treść zeznań świadków J. P. i M.Ż. w omawianym przedmiocie. Wreszcie Sąd dostrzegł i to, że w trakcie akcji gaśniczej strażacy dokonali rozbioru i połączy dachowej, będącej jednocześnie połączy sufitową górnych pomieszczeń powódki, i pokrycia podłogi górnych pomieszczeń powódki. Te działania ratowników również przyczyniły się do powstania konieczności wymiany stropu, co najmniej dzielącego izby B.J.. Mając na uwadze powyższe spostrzeżenia Sąd doszedł do wniosku, że dla przywrócenia używalności lokalu mieszkalnego powódki koniecznym było przeprowadzenie robót remontowych, opisanych w wariancie szerszym, zaś depozycje strony pozwanej miały służyć li tylko ograniczeniu wysokości należnego powódce odszkodowania. Wskazać przy tym należy, że wariant II wyceny biegłego tj. obejmujący węższy zakres remontu został przygotowany przez biegłego w oparciu o akta szkody (...) SA w W., a nie akta szkody pozwanego InterRisk, co wynika z powołania się biegłego na konkretne karty akt szkodowych (57-59), a w aktach szkody pozwanego InterRisk nie występuje ani numeracja stron, ani tyle kart. Ma to o tyle znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, że akta szkodowe (...) SA w W. w ogóle nie były przedmiotem postępowania, a ich analiza ograniczyła się li tylko do potwierdzenia uzyskania przez powódkę częściowego odszkodowania. Co więcej – informacja o szkodzie, znajdująca się na kartach 57-59 akt szkodowych (...) nie zawiera żadnej informacji o glinianej warstwie izolacyjnej, występującej w stropach lokalu powódki, gdy tymczasem istnienie takiej polepy z gliny zostało potwierdzone i przez rzeczoznawcę pozwanego InterRisk i przez świadków J. P. i M.Ż..

W tym miejscu należy jeszcze odnieść się do samej opinii biegłego D. K.. Niewątpliwym jest, że pierwsza opinia tego biegłego, sporządzona w niniejszej sprawie spotkała się z krytyką strony pozwanej, w szczególności co do poziomu cen, przyjętych przez biegłego. W wyniku podniesionych zarzutów biegły D. K. opracował opinię uzupełniającą, w której zastosował ceny obowiązujące w IV kwartale 2013r, czyli w okresie, w którym doszło do pożaru. Owa opinia uzupełniająca napotkała wprawdzie na opór pozwanego, ale tylko co do nieuwzględnienia przez biegłego stopnia zużycia lokalu w chwili pożaru. Po kolejnym uzupełnieniu opinii przez D. K. kwestie związane z poziomem cen nie były już kwestionowane, podobnie zresztą jak i pozostałe zagadnienia. W tej sytuacji Sąd uznał, że strony zaaprobowały ostatecznie poglądy biegłego D. K., a mając na uwadze dodatkowo, iż opinia jawi się jako logiczna i fachowa – przyznał jej przymiot rzetelności i bezstronności. W oparciu też o tę opinię Sąd rozstrzygnął niniejszą sprawę.

Sumując powyższe rozważania Sąd uznał, że co do zasady pozwany winien naprawić szkodę, jakiej doznała powódka w wyniku pożaru w dniu 29.10.2013r. Z kolei co do wysokości odszkodowania - Sąd stanął na stanowisku, że zakres zniszczeń lokalu powódki, powstałych w trakcie samego pożaru oraz akcji ratowniczo-gaśniczej i związany z tym zakres prac remontowo-budowlanych koniecznych dla przywrócenia lokalu do stanu sprzed zdarzenia winien objąć również roboty związane z obydwoma stropami w lokalu powódki i oczywiście pracami rozbiórkowymi uszkodzonych elementów. Innymi słowy ujmując - wariant I, obejmujący szerszy zakres prac remontowych, wyszczególniony przez biegłego D. K. na kwotę 32.423,24 zł odpowiada rzeczywistym potrzebom, wynikającym z rozmiaru szkody, stąd też kwotą należnego odszkodowania powinna być suma 32.423,24 zł. Uwzględniając w rozliczeniach kwotę 11.640,73 zł, otrzymaną przez B. J. od (...) SA w W., Sąd orzekł jak w pkt I wyroku. Biorąc pod uwagę roszczenia pozwu w zakresie odsetek oraz wcześniejsze zgłoszenie szkody przez powódkę Sąd orzekł o odsetkach jak w w/w pkt I wyroku, a to po myśli art. 455 kc w zw. z art. 481 § 1 kc. Konsekwencją orzeczenia jak w pkt I wyroku jest oddalenie powództwa w pozostałej części (pkt II.).

O kosztach Sąd orzekł w pkt III, a to po myśli art. 100 kpc. Do kosztów procesu po stronie powoda Sąd zaliczył kwoty 1.918 zł opłaty sądowej od pozwu, 2.400 zł wynagrodzenia pełnomocnika powoda, 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, 2.000 zł uiszczonej i rozliczonej zaliczki. Koszty procesu pozwanego to kwoty: 2.400 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika pozwanego oraz 1.901,19 zł tytułem uiszczonej i rozliczonej zaliczki. Mając na uwadze, że powód wygrał sprawę w 54,18 %, a przegrał w 45,82 %, Sąd dokonał stosownych obliczeń matematycznych, w wyniku których orzekł właśnie jak w pkt III wyroku.

Nadto Sąd rozstrzygnął kwestię wydatków tymczasowo poniesionych ze środków budżetowych, dostrzegając ich wysokość na poziomie kwoty 78,65 zł. Zgodnie z dyspozycją art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28.07. 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2010, Nr 90, poz.594), kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Mając na uwadze treść art. 100 kpc, wskazaną wyżej wysokość przedmiotowych wydatków oraz określony wyżej współczynnik wygrania (tudzież przegrania) procesu przez poszczególne strony należało orzec jak w pkt IV i V wyroku.